

KLASA: UP/I-341-05/15-01/01

URBROJ: 376-12-17-40

Zagreb, 10. ožujka 2017.

Inspektor za zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, na temelju članaka 28. i 33. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga (NN br. 71/14), te članka 96. stavka 1. i članka 140. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09), postupajući po prijedlogu, [...], zastupanog po punomoćnicima [...], za odgodom izvršenja rješenja o prisilnom izvršenju Inspektora za zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-341-05/15-01/01, URBROJ: 376-12-17-32 od 17. siječnja 2017., donosi

RJEŠENJE

Odbija se prijedlog [...], za odgodom izvršenja rješenja o prisilnom izvršenju Inspektora za zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-341-05/15-01/01, URBROJ: 376-12-17-32 od 17. siječnja 2017., u cijelosti kao neosnovan.

Obrazloženje

[...], zastupan po punomoćnicima [...] (dalje: podnositelj prijedloga), podnio je 3. veljače 2017. prijedlog za odgodu izvršenja rješenja o prisilnom izvršenju Inspektora za zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje: Inspektor), KLASA: UP/I-341-05/15-01/01, URBROJ: 376-12-17-32 od 17. siječnja 2017. (dalje: rješenje o prisilnom izvršenju).

Podnositelj prijedloga u bitnome navodi da je rješenjem o prisilnom izvršenju pod točkom I. utvrđeno da HŽ Putnički prijevoz d.o.o. nije postupio po rješenju Inspektora, KLASA: UP/I-34105/15-01/01 od 9. studenog 2015. i 12. srpnja 2016., da je odgovornoj osobi [...] izrečena „upravna mjera“ u iznosu od 25.000,00 kuna, pod točkom III. naloženo je da HŽ Putnički prijevoz d.o.o. u roku od 30 dana postupi po točkama II., III., IV., VI., VII., VIII. i IX. rješenja od 9. studenog 2015., te je točkom IV. odgovornoj osobi izvršenika zapriječena novčana kazna od 50.000,00 kuna, te je dalje zapriječeno da će mu se u slučaju daljnjeg neizvršavanja izreći nova kazna u dvostrukom iznosu.

Podnositelj prijedloga svoj zahtjev podnosi temeljem članka 140. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09; dalje: ZUP), te napominje kako rješenje o prisilnom izvršenju nije osobno dostavljeno njemu kao osobi na koju se odnosi, što smatra da predstavlja grubu povredu odredbi upravnog postupka. Nadalje navodi kako je rješenjem o prisilnom izvršenju njemu izrečena „upravna mjera“ u iznosu od 25.000,00 kuna, te da je navedeni iznos veći od mjesečnih primanja koja ostvaruje iz radnog odnosa, te kako se prisilnim provođenjem takve mjere dovodi u pitanje njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove obitelji.

Podnositelj prijedloga također navodi i to kako je protiv rješenja o prisilnom izvršenju izjavio žalbu i podnio upravnu tužbu, jer smatra da je isto nezakonito i doneseno od strane Inspektora, odnosno osobe koja nema pravne ovlasti za donošenje takvog rješenja, o čemu kao dokaz prilaže žalbu i upravnu tužbu. Zaključno navodi kako su protiv rješenja na kojima se temelji rješenje o prisilnom izvršenju izjavljene upravne tužbe o kojima do danas nije odlučeno, te kao dokaz predlaže uvid u spis Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-341-05/15-01/01, uvid u spis Upravnog suda u Zagrebu broj UsI-4199/15-4 i tužbu protiv rješenja od 12. srpnja 2016.

Podnositelj prijedloga predlaže da Vijeće Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti usvoji njegovu pravovremenu i osnovanu žalbu, te da odgodi izvršenje po rješenju o prisilnom izvršenju do donošenja odluka po žalbi i upravnoj tužbi protiv navedenog rješenja.

Postupajući po zahtjevu podnositelja prijedloga za odgodom izvršenja rješenja o prisilnom izvršenju, utvrđeno je kako sukladno članku 140. stavku 1. ZUP-a na prijedlog stranke, a radi izbjegavanja nastanka teško popravljive štete, javnopravno tijelo koje je donijelo rješenje može odgoditi izvršenje i, ako je to nužno, produžiti odgodu izvršenja rješenja sve do donošenja pravomoćne odluke o upravnoj stvari, ako nije drukčije propisano zakonom i ako se to ne protivi javnom interesu.

Dakle, za donošenje odluke o odgodi izvršenja nužno je da izvršenik učini vjerojatnim nastanak teško popravljive štete, što u konkretnom slučaju izvršenik nije učinio. Naime, činjenica koju podnositelj prijedloga ističe u svom prijedlogu o visini mjesečnih primanja koja su manja od iznosa novčane kazne koja je određena rješenjem o prisilnom izvršenju, ne može se smatrati relevantnom za odgodu izvršenja.

Pored navedenog, za izvršenje nije relevantna ni činjenica da se protiv upravnog akta vodi upravni spor, jer tužba u upravnom sporu nema odgodni učinak. Naprotiv, Upravni sud u Zagrebu je rješenjem u predmetu, poslovni broj: UsI-4199/15-4 od 13. siječnja 2016. i rješenjem u predmetu, poslovni broj: UsI-2379/16-6 od 1. prosinca 2016., u kojima je izvršenik tražio odgodu izvršenja rješenja Inspektora, odbio prijedlog za odgodnim učinkom tužbe kao neosnovan.

Konačno, odgoda izvršenja bi bila suprotna i javnom interesu, jer se rješenjem nalaže postupanje sukladno izvršenikovim zakonskim obvezama kao pružatelja javne usluge prijevoza putnika u javnom prometu.

Obzirom na sve navedeno Inspektor je, sukladno člancima 28. i 33. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga (NN br. 71/14), te članku 96. stavku 1. i članku 140. stavku 3. ZUP-a, riješio kao u izreci ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može u roku 30 dana od dana primitka istog pokrenuti upravni spor pred upravnim sudom na području kojeg tužitelj ima prebivalište, odnosno sjedište.

***INSPEKTOR ZA ZAŠTITU PRAVA PUTNIKA U
ŽELJEZNIČKOM PRIJEVOZU***

Kristijan Solina, dipl. ing. univ. spec. elect. comm.

Dostaviti:

1. Odvjetnica [...] - osobnom dostavom
2. U spis